Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

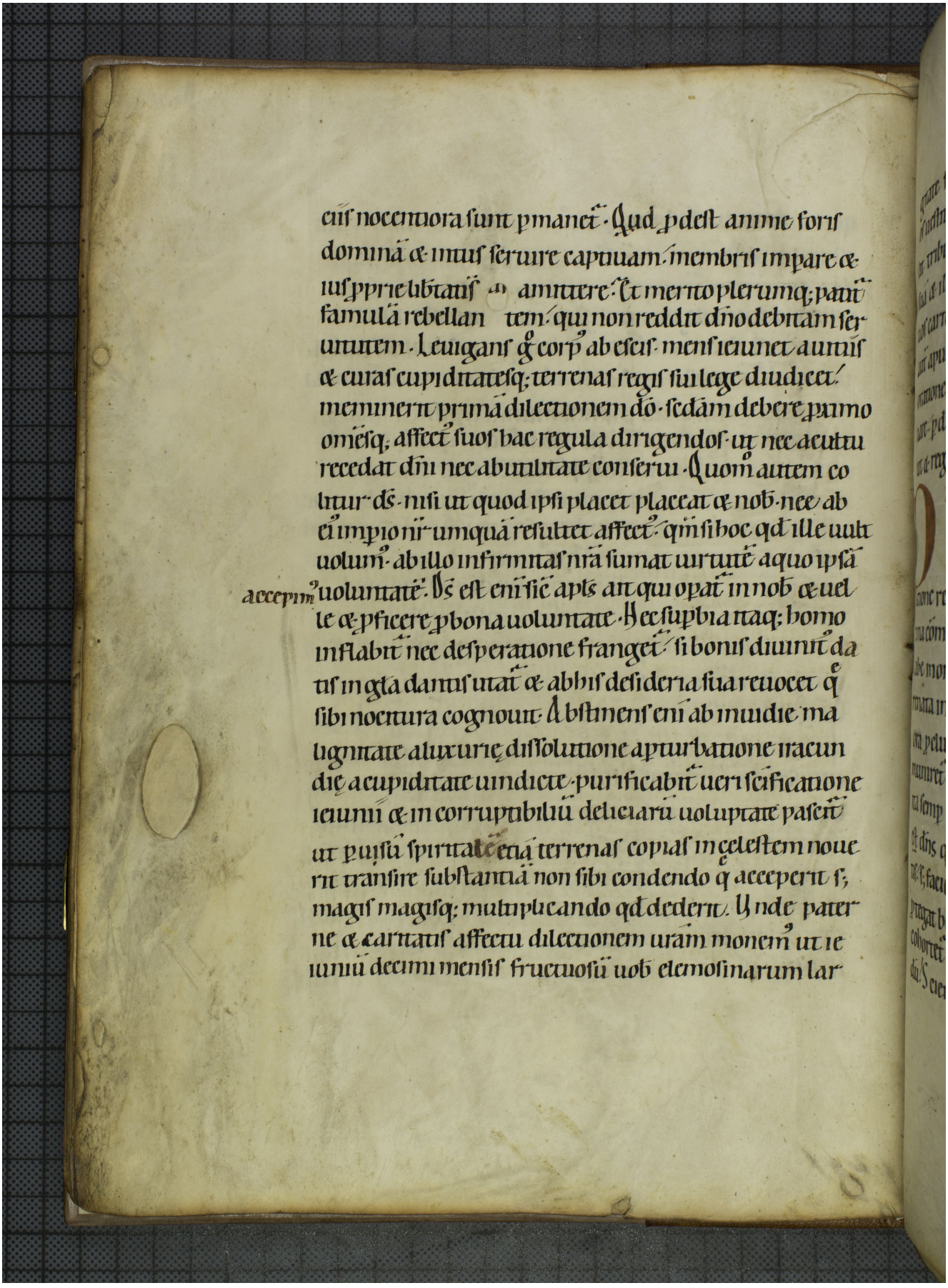

ciis nocentiora sunt p manet. Quid pdest anime foris
dominā & intus seruire captiuam. membris impare &
ius pprie libtatis amittere. Et merito plerumq; patit
famulā rebellan tem. qui non reddit dno debitam ser
uitutem. Leuigans g corp ab escis. mens ieiunet a uitiis
& curas cupiditatesq; terrenas regis sui lege diudicet.
meminerit primā dilectionem dō. scdām debere pximo
omēsq; affect suos hac regula dirigendos. ut nec a cultu
recedat dni nec ab utilitate conserui. Quom autem co
litur ds. nisi ut quod ipsi placet placeat & nob. nec ab
ei impio nr umquā resultet affect. qm si hoc qd ille uult
uolum. ab illo infirmitas nrā sumat uirtutē a quo ipsā
accepim uoluntatē. Ds est eni sic apls ait qui opat in nob & uel
le & pficere p bona uoluntate. Hec supbia itaq; homo
inflabit nec desperatione franget. si bonis diuinit da
tis in gla dantis utat & ab his desideria sua reuocet q
sibi nocitura cognouit. Abstinens eni ab inuidie ma
lignitate a luxurie dissolutione a pturbatione iracun
die a cupiditate uindicte. purificabit ueri scificatione
ieiunii & in corruptibiliū deliciarū uoluptate pascit
ut p uisū spiritalē etiā terrenas copias in celestem noue
rit transire substantiā non sibi condendo q acceperit s;
magis magisq; multiplicando qd dederit. Unde pater
ne & caritatis affectu dilectionem uram monem ut ie
iuniū decimi mensis fructuosū uob elemosinarum lar